

til at udvikle, hvad der er Tiltalens Genstand, og kortelig angive, hvilke Beviser han mener at kunne føre for sin Paastand. Derefter giver Formanden Tiltalte Lejlighed til at forklare sig om de Forhold, som Tiltalen angaar.“

§ 61.

Som ny § 903 a indsættes efter Retsplejelovens § 903:

„Gaar Nævningernes Erklæring ud paa, at Tiltalte ikke er skyldig, kan han straks rejse Krav om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udtaaelse af Straf og begære Spørgsmaalet om saadan Erstatning afgjort under Medvirkning af Nævningerne, jfr. § 688 Litra e. Begge Parter har i saa Fald Ret til yderligere Bevisførelse og Dokumentation. Retten kan dog, saafremt Statsadvokaten paaستاar saadant, beslutte Sagens Henvisning til et senere Nævningeting, hvis det skønnes, at de yderligere Bevisligheder ikke kan tilvejebringes straks. Sagen rejses da paa den i § 841 angivne Maade.

Undlader Tiltalte at fremsætte den i 1ste Stykke omhandlede Begæring, er han afskaaren fra senere at faa Erstatningsspørgsmaalet paakendt under Medvirken af Nævninger, hvilket Rettens Formand tilkendegiver ham.“

§ 62.

I Retsplejelovens § 910, 1ste Punktum ændres: „I Sager angaaende“ til: „Naar der rejses Krav om“.

Sidste Punktum udgaar.

Som nyt 2det Stykke indsættes:

„Besvarer Nævningerne Spørgsmaalet bekræftende, træffes i Dommen Bestemmelse om Erstatningens Størrelse, dog at Retten, saafremt de foreliggende Oplysninger ikke findes tilstrækkelige, meddeler Parterne fornøden Udsættelse, hvorefter Erstatningen senere fastsættes af Retten. Der gives Parterne Lejlighed til at udtale sig om Erstatningens Størrelse.“

§ 63.

I Retsplejelovens § 911 indsættes som nyt 2det Stykke:

„Er Tiltalte erklæret berettiget til Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udtaaelse af Straf, men Retten i Henhold til § 910, 2det Stykke har meddelt Udsættelse af Hensyn til Spørgsmaalet om Erstatningens Størrelse, optages i Dommen Bemærkning herom.“

§ 64.

Retsplejelovens § 936, 2det Stykke affattes saaledes:

„Er Politimesteren eller nogen paa hans Vegne mødt, kan saadan Afgørelse dog ikke træffes uden den mødendes Samtykke.“

§ 65.

I Retsplejelovens § 966 udgaar 2det Stykke.

§ 66.

I Retsplejelovens § 967, jfr. Lov Nr. 325 af 3. Juni 1919 § 27, tilføjes i Slutningen: „dog at Reglerne i § 962, 2det og 4de Stykke finder tilsvarende Anvendelse.“

§ 67.

I Retsplejelovens § 997, 1ste Stykke 2det Punktum udgaar Ordene: „forsaavidt Sagen hører under dennes Virkekreds.“